

povinný subjekt:

České dráhy, a.s.
Nábřeží Ludvíka Svobody 1222
Praha 1, 110 15

Naše značka Praha
ZK Pha 240/2015 2. 5. 2016

Odvolání proti odmítnutí žádosti o informace

Vážení,

v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), jsem Vás dne 6. 12. 2015 požádal o poskytnutí veškeré dokumentace (předané dokumenty atd.) o poskytnutých právních službách právničky JUDr. Radmily Kleslové, která pro České dráhy dle informací z veřejných zdrojů pracovala mezi lety 2011 až 2015.

Odpověď povinného subjektu jsem obdržel dne 2. 1. 2016. Povinný subjekt odmítl informaci poskytnout s odůvodněním, že žádaná informace se týká osobních údajů, obchodního tajemství a vnitřních pokynů povinného subjektu. S tímto argumentem jsem nesouhlasil, a proto jsem podal dne 6. 1. 2016 odvolání. Následně nadřízený správní orgán toto rozhodnutí zrušil, a nařídil nové projednání věci. Povinný subjekt poté vydal nové rozhodnutí dne 8. 2. 2016 (které jsem obdržel 24. 2.), ve kterém byla má žádost opět zamítnuta, tentokrát s odůvodněním, že požadované informace jsou subjektem ochrany osobních údajů. Povinný subjekt uvedl názor dvou zákonodárců, JUDr. Václava Bártíka a JUDr. Evy Janečkové, kteří tvrdí, že osobním údajem může být „informace jakákoliv, týkající se určeného, nebo určitého subjektu údajů.“

Protože jsem nesouhlasil se závěrem povinného subjektu v jeho rozhodnutí ze dne 8. 2. 2016, podal jsem dne 3. 3. 2016 odvolání. Následně nadřízený správní orgán rozhodnutí povinného subjektu zrušil, a dne 1. 4. 2016 nařídil nové projednání žádosti. Dne 18. 4. vydal povinný subjekt rozhodnutí, které jsem obdržel dne 26. 4. 2016, ve kterém odmítl informaci poskytnout, a to z důvodu, že žádost směřuje k poskytnutí informací a dokumentů z oblasti obchodního tajemství, ochrany osobních údajů a k poskytnutí informací, které vznikly bez použití veřejných prostředků. Povinný subjekt ve svém rozhodnutí zopakoval argumentaci ze svých starších rozhodnutí ze dne 2. 1. 2016 a 8. 2. 2016.

K rozhodnutí povinného subjektu ze dne 18. 4. 2016 nicméně uvádím, že se s jeho odůvodněním nemohu ztotožnit. A to proto, že Radmila Kleslová je podnikatelkou a její osobní údaje dobrovolně zveřejnila v okamžiku, kdy získala živnostenské oprávnění. Podle nálezu Ústavního soudu č. 299/2004 je nezbytné jako rozlišovací kritérium považovat skutečnost, zda-li daná fyzická osoba vyvíjí podnikatelskou činnost, či nikoliv. V zmíněném nálezu dále Ústavní soud uvedl, že „Údaje o této (podnikatelské) činnosti zmíněné osoby podle tedy mínění Ústavního

soudu ochrany podle zákona č. 101/2000 Sb., nepožívají.“ Vzhledem k tomu, že žádané informace souvisejí s podnikáním Radmily Kleslové, měl je povinný subjekt poskytnout. I kdyby snad povinný subjekt ignoroval tuto skutečnost, a odmítl onu dokumentaci poskytnout, měl postupovat podle § 12 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a tedy, že: „Všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.“ Pokud by v žádaných dokumentech byla i tak někde uvedena informace, která má charakter osobního údaje, měl povinný subjekt postupovat podle § 12 InfZ. Tedy tím způsobem, že povinný subjekt „poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.“ Povinný subjekt tedy měl žádané dokumenty poskytnout a vyloučit z nich ty údaje, které jsou předmětem ochrany osobních údajů.

Rovněž se nelze ztotožnit ani s tím, že požadované informace jsou předmětem obchodního tajemství. Žádný dokument nemůže být jako celek považován za obchodní tajemství, a dále dané informace, které jsou předmětem obchodního tajemství, musí kumulativně splňovat jejich definiční znaky (např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 5. 2001, č.j. 31 Ca 189/2000-27, publikovaný pod č. 857 v časopise Soudní judikatura č. 5/2001, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2007, č.j. 2 As 27/2007-87, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, sp. zn. 44 Ca 82/2005). Povinný subjekt měl postupovat podle InfZ, a to konkrétně podle § 12, kdy „všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.“) Povinný subjekt měl žádanou dokumentaci proto poskytnout.

Rovněž nemohu souhlasit ani s tvrzením, že požadované informace vznikly bez použití veřejných prostředků. Pojem veřejných prostředků je definován v zákoně č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole. Podle jeho § 2 písm. g) se „veřejnými prostředky rozumí veřejné finance, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty patřící státu nebo jiné právnické osobě uvedené v písmenu a) (mj. územním samosprávným celkům). „Veřejnými financemi jsou veřejné příjmy a veřejné výdaje“ (§ 2 písm. f)), přičemž mezi veřejné výdaje náleží též výdaje vynaložené z rozpočtu územního samosprávného celku. Vzhledem k tomu, že jediným akcionářem Českých drah je Česká republika, nelze se ztotožnit se závěrem, že daná informace vznikla bez použití veřejných prostředků.

Z výše uvedených důvodů jsem přesvědčen, že povinný subjekt měl informaci poskytnout a rozhodnutí o odmítnutí informací je nezákonné. Proto podávám podle § 16 InfZ odvolání. Požaduji, aby nadřízený správní orgán napadané rozhodnutí povinného subjektu zrušil a informace mi poskytl.

Prosím o poskytnutí informace do datové schránky či na e-mailovou adresu uvedené v patičce této zprávy. Předem děkuji za Vaši vstřícnost.

Adam Zábranský
nar. 28. 12. 1993
bytem Zbynická 6, 153 00 Praha 16